

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 262/2012/OV - Valiokuntien koordinaattorien kokousten pöytäkirjojen julkinen saatavuus

Päätös

Kanteluasia 262/2012/OV - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 29/02/2012 - Suositus 31/03/2014 - Päätökset, pvm 06/10/2014 - Toimielin, jota kantelu koskee Euroopan parlamentti (Toimielin hyväksyi suositusluonnoksen) |

Kantelija pyysi saada tutustua useiden Euroopan parlamentin valiokuntien koordinaattorien kokousten pöytäkirjoihin, joissa käsiteltiin väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA) käytyjä neuvotteluja. Parlamentti vastasi, että joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta valiokuntien koordinaattorien kokouksista ei ole erillisiä pöytäkirjoja ja että kun pöytäkirjoja on, ne on liitetty varsinaisten valiokuntien kokousten pöytäkirjoihin.

Kantelija kääntyi tämän jälkeen oikeusasiamiehen puoleen ja väitti, ettei parlamentti vie koordinaattorien komitean pöytäkirjoja asiakirjahakemistonsa. Oikeusasiamies esitti parlamentille suosituksen, että silloin kun tällaisia pöytäkirjoja laaditaan, parlamentti veisi ne julkiseen asiakirjahakemistonsa. Parlamentti vastasi, että avoimuuden lisäämiseksi koordinaattorien tekemät suositukset ja päätökset liitettäisiin – sen jälkeen, kun valiokunta on hyväksynyt ne – valiokunnan kokouksen pöytäkirjaan, jonka saa julkisesta hakemistosta. Parlamentti ilmoitti, että uutta käytäntöä aletaan noudattaa heinäkuussa 2014.

Oikeusasiamies totesi, että parlamentti on ryhtynyt asianmukaisiin toimenpiteisiin hänen suositusluonnoksensa noudattamiseksi. Vaalikaudella 2009–2014 jo laadittujen koordinaattorien komitean pöytäkirjojen osalta oikeusasiamies toivoi, että johdonmukaisuuden vuoksi parlamentti veisi myös ne julkiseen hakemistoon.

Tausta

1. Kantelu koski pyyntöä saada tutustua Euroopan parlamentin valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin [1] . Pyynnön esitti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukainen avoimuudesta riippumaton kansalaisjärjestö.
2. Kantelija pyysi 8. heinäkuuta 2011 pöytäkirjaa parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnan (INTA), oikeudellisten asioiden valiokunnan (JURI) ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan (AFCO) kokouksista, jotka liittyivät väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA) käytäviin neuvotteluihin. Se pyysi myös kaikkien asiaan liittyvien valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjaa.
3. Parlamentti vastasi 28 päivänä heinäkuuta 2011, että kaikkien parlamentin valiokuntien kokousten pöytäkirjat olivat saatavilla parlamentin verkkosivustolla [2] ja että pöytäkirjaan sisältyy kohta ” *koordinaattoreiden päätökset* ” tai ” *puheenjohtajan ilmoitukset* ” koordinaattoreiden asiaa koskevine päätöksineen. Se lisäsi kuitenkin, että sillä ei ollut erillistä pöytäkirjaa valiokuntien koordinaattoreiden kokouksista.
4. Uudistetussa hakemuksessaan kantelija kuitenkin huomautti, että ” *Euroopan parlamentin koordinaattoreiden kokouksia* ” koskevassa Google-haussa oli erilliset pöytäkirjat ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan (ENVI-valiokunta) kokouksista.
5. Parlamentti toisti 5. elokuuta 2011, että valiokuntien koordinaattoreiden kokouksista ei tavallisesti ollut erillistä pöytäkirjaa, mutta jotkin valiokunnat, kuten ENVI-valiokunta, olivat päättäneet julkaista kokoustensa tulokset. Lisäksi parlamentti antoi 25. lokakuuta 2011 kantelijalle oikeuden tutustua ACTA-sopimusta käsittelevien INTA-valiokunnan koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin eli 21. kesäkuuta 2011 pidetyn INTA-valiokunnan koordinaattoreiden kokouksen pöytäkirjaan.
6. Kantelija huomautti parlamentille 20. marraskuuta 2011, että se oli pyytänyt 8. heinäkuuta 2011 päivätyssä pyynnössään myös JURI-valiokunnan koordinaattoreiden kokouksen pöytäkirjaa, mutta parlamentti oli kieltänyt näiden kokousten olemassaolon kolme kertaa. Se pyysi jälleen yleisön oikeutta tutustua näihin pöytäkirjoihin.
7. Parlamentti vastasi kantelijalle 28. marraskuuta 2011, että ”JURI-valiokunnan sihteeristöltä saatujen tietojen *perusteella vahvistamme viime heinäkuussa toimittamamme vastauksen: JURI-valiokunnan sihteeristö ei laadi erillistä koordinaattorin pöytäkirjaa. JURI-valiokunnan pöytäkirjat ovat saatavilla EP:n verkkosivustolla osoitteessa: [viite] . Koordinaattoreiden tekemät päätökset merkitään valiokunnan pöytäkirjaan (kohta ”puheenjohtajan ilmoitukset”)... ”* [3] .
8. Helmikuussa 2012 kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen, joka aloitti tutkimuksen **väitteestä** , jonka mukaan parlamentti ei kirjaa kaikkia olemassa olevia parlamentin asiakirjoja sähköiseen asiakirjarekisteriinsä, erityisesti parlamentin valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin, ja vastaavaan **väitteeseen** , jonka mukaan parlamentin olisi rekisteröitävä kaikki nämä asiakirjat.

Väitetty valiokuntien koordinaattoreiden pöytäkirjojen kirjaamatta jättäminen parlamentin rekisteriin

Oikeusasiamiehen suositusluonnos

9. Viitattaessaan suositusluonnokseen Euroopan parlamentille oikeusasiamies otti huomioon osapuolten esittämät perustelut ja lausunnot.

10. Oikeusasiamies totesi, että on selvää, että parlamentin yksiköt eivät järjestelmällisesti sisällyttä valiokuntien koordinaattoreiden kokousten erillisiä pöytäkirjoja parlamentin julkiseen asiakirjarekisteriin, vaikka nämä pöytäkirjat ovat varmasti olemassa. Esimerkiksi parlamentin julkisessa rekisterissä ei tällä hetkellä viitata INTA-valiokunnan koordinaattoreiden 21. kesäkuuta 2011 pidetyn kokouksen pöytäkirjaan (asiakirja INTA(2011)0621_2), vaikka kyseinen asiakirja on olemassa ja kantelijalle annettiin lopulta oikeus tutustua siihen (ks. edellä 5 kohta).

11. Oikeusasiamies totesi, että se, että parlamentin yksiköt eivät ole sisällyttäneet kyseistä asiakirjaa parlamentin julkiseen asiakirjarekisteriin, merkitsee paitsi sitä, että kantelija on käyttänyt oikeuttaan tutustua kyseiseen asiakirjaan viivästyneen, myös sitä, että muut yleisöön kuuluvat eivät vielä nykyäänkään ole tietoisia kyseisen asiakirjan olemassaolosta.

12. Oikeusasiamies oli yhtä mieltä siitä, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 ja 12 artiklan sanamuoto ja tarkoitus eivät merkitse sitä, että parlamentilla olisi julkisessa asiakirjarekisterissään oltava viittaus jokaiseen hallussaan olevaan asiakirjaan. Parlamentin olisi kuitenkin ehdottomasti tulkittava asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 ja 12 artiklaa siten, että yleisö voi saada mahdollisimman kattavan kuvan siitä, miten parlamentti hoitaa keskeisiä tehtäviään. Näihin keskeisiin tehtäviin liittyvät asiakirjat olisi mahdollisuuksien mukaan kirjattava parlamentin julkiseen asiakirjarekisteriin.

13. Parlamentin jäsenten työ valiokunnissa on varmasti parlamentin keskeinen tehtävä. Tämä työ käsittää valiokuntien koordinaattoreiden kokousten työskentelyn. Jos valiokuntien koordinaattoreiden kokouksista laaditaan erillinen pöytäkirja, tällaisten pöytäkirjojen olemassaolo olisi kirjattava parlamentin julkiseen asiakirjarekisteriin.

14. Parlamentin omat sisäiset säännöt, joilla pyritään panemaan täytäntöön yleisön oikeus tutustua Euroopan parlamentin asiakirjoihin [4] , ovat edellä mainittujen periaatteiden mukaisia. Saman työjärjestyksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätään seuraavaa: *"Lainsäädäntömenettelyssä tai parlamentin toimintaa varten laaditut asiakirjat merkitään [julkiseen rekisteriin] heti, kun ne on jätetty käsiteltäväksi tai julkistettu "* (kursivointi tässä) .

15. Käsiteltävässä asiassa parlamentti ei kuitenkaan noudattanut omia sisäisiä sääntöjään. Vaikka ainakin yhdestä ACTA-sopimuksesta käytäviin neuvotteluihin liittyvistä valiokuntien koordinaattoreiden kokouksista on *laadittu pöytäkirjat, ja vaikka nämä pöytäkirjat kuuluvatkin "valmistettujen asiakirjojen" luokkaan – — parlamentaarista toimintaa varten"* parlamentin julkisessa rekisterissä ei ole viittausta kyseiseen asiakirjaan.

16. Oikeusasiamiehen käsityksen mukaan parlamentti ei yleiseen politiikkaan sisälly parlamentin julkiseen asiakirjarekisteriin viittauksia valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin. Tästä seuraa, että sen sijaan, että parlamentti olisi jättänyt julkistamatta parlamentin jäsenten työhön liittyvän yhden ainoan asiakirjan olemassaolon, se on järjestelmällisesti jättänyt mainitsematta julkisessa asiakirjarekisterissä kokonaisen joukon asiakirjoja, jotka liittyvät parlamentin jäsenten työhön.

17. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies totesi, että se, että parlamentti ei ole sisällyttänyt asiakirjarekisteriinsä viittauksia valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin, merkitsee hallinnollista epäkohtaa. Tämän vuoksi hän esitti parlamentille seuraavan suositusluonnoksen:

” Kun laaditaan valiokuntien koordinaattoreiden kokouspöytäkirjoja, parlamentin olisi sisällytettävä pöytäkirja julkiseen asiakirjarekisteriinsä ja asetettava ne periaatteessa suoraan saataville asetuksen (EY) N:o 1049/2001 12 artiklan mukaisesti. ”

18. Suositusluonnoksesta antamassaan yksityiskohtaisessa lausunnossa parlamentti totesi, että suositusluonnokseen johtaneessa kantelussa ilmeni tiettyjä eroja valiokuntien koordinaattoreiden työtä koskevan parlamentin työjärjestyksen 192 artiklan täytäntöönpanossa [5] . Koordinaattoreiden päätösten ja suositusten julkaisemista koskevat käytännöt vaihtelevat valiokunnittain, ja tämä saattaa vaikuttaa olevan ristiriidassa lainsäädännön avoimuuden lisääntyvien vaatimusten kanssa.

19. Oikeusasiamiehen suositusluonnoksen mukaisesti sekä parlamentin toiminnan selkeyden ja avoimuuden lisäämiseksi parlamentin valiokuntien työtä tukevia asiaankuuluvia pääosastoja (sisäpolitiikan pääosasto ja ulkoasioiden pääosasto) on pyydetty yhdenmukaistamaan koordinaattoreita koskevia käytäntöjään eri valiokunnissa. Periaatteessa valiokuntien sihteeristöt eivät laadi *erillistä* pöytäkirjaa koordinaattoreiden kokouksista. Sen sijaan koordinaattoreiden hyväksymät suositukset tai päätökset, jotka valiokunta on hyväksynyt, sisällytetään valiokunnan julkiseen pöytäkirjaan. Näin koordinaattoreiden kokousten tulokset kirjataan automaattisesti julkiseen rekisteriin valiokuntien kokousten pöytäkirjojen kautta, jotka ovat suoraan yleisön saatavilla rekisterissä. Tämä uusi lähestymistapa pannaan täytäntöön parlamentin kahdeksannen vaalikauden alussa uuden vaalikauden alussa heinäkuussa 2014.

20. Parlamentti katsoo, että tämä yhteinen ja johdonmukainen lähestymistapa mahdollistaisi nykyisen tilanteen nopean parantamisen ja lisäisi koordinaattoreiden työn näkyvyyttä suositusluonnoksen mukaisesti.

21. Parlamentin yksityiskohtaista lausuntoa koskevissa huomautuksissaan kantelija totesi, että parlamentti ei pannut suositusluonnosta täytäntöön EU:n lainsäädännön mukaisesti, jonka mukaan parlamentin on kirjattava rekisteriinsä kaikki asiakirjat. Kantelija pani merkille seuraavat puutteet:

22. Ensinnäkin parlamentin lausunto, jonka mukaan asianomaisia pääosastoja *on kehoitettu*

yhdenmukaistamaan käytäntöjään , oli liian epämääräinen, koska kehotusta ei voida hyväksyä. Parlamentin olisi sen sijaan kehotettava pääosastoja noudattamaan EU:n lainsäädäntöä. Kantelija totesi, että valiokuntien sihteeristöt eivät laadi erillistä pöytäkirjaa koordinaattoreiden kokouksista. Koska uutta järjestelmää sovelletaan myös suosituksiin ja päätöksiin, muut näkökohdat pysyvät salassa. Suositusten ja päätösten hyväksyminen on kriteeri, joka ei sisälly unionin oikeuteen. Kaiken kaikkiaan parlamentti on luonut ehdollisen rekisteröinnin, jossa on harkintavaltaa.

23. Toiseksi uutta järjestelmää sovelletaan ainoastaan tuleviin pöytäkirjoihin, mikä ei ole unionin oikeuden mukaista.

24. Kolmanneksi kantelija huomautti, että JURI-valiokunnan sihteeristön 28 päivänä marraskuuta 2011 antama lausunto, jonka mukaan siinä ei laadita erillistä koordinaattorin pöytäkirjaa, oli myös virheellinen, koska kantelija oli saanut (vuotetun) jäljennöksen JURI-valiokunnan koordinaattoreiden 19 päivänä joulukuuta 2011 päivätystä pöytäkirjasta [6] . Se ei kuitenkaan ollut saanut pyytämäänsä JURI-valiokunnan toisen koordinaattorin pöytäkirjaa. Kantelija totesi näin ollen, että parlamentin oli tunnustettava JURI-valiokunnan koordinaattoreiden pöytäkirjojen olemassaolo ja julkaistava pyytämänsä pöytäkirjat.

25. Neljänneksi parlamentin ehdotus koskee ainoastaan koordinaattoreiden pöytäkirjoja, mutta ei muita rekisteristä poissuljettuja asiakirjoja. Kantelija huomautti esimerkiksi, että JURI-valiokunta oli luonut koordinaattoreiden työtilan, joka oli vain koordinaattoreiden, valiokunnan kanssa työskentelevien poliittisten neuvonantajien ja sihteeristön henkilöstön käytettävissä. Työtila sisältää koordinaattoreiden kokousten muistiot ja päätökset. Nämä asiakirjat eivät sisälly rekisteriin. Muissa valiokunnissa voi olla myös koordinaattoreiden työtiloja tai asiakirjoja, joita ei ole lueteltu rekisterissä. Kantelija päätteli, että parlamentti aikoi (jotain) ratkaista ongelman yhden tulevien asiakirjojen ryhmän (koordinaattoreiden pöytäkirjat) osalta jättämällä vanhemmat ja muut asiakirjat pois rekisteristä.

Oikeusasiamiehen arvio suositusluonnoksen jälkeen

Alustava huomautus

26. JURI-valiokunnan koordinaattoreiden *pöytäkirjojen* [7] osalta oikeusasiamies katsoo, ettei olisi kantelijan edun mukaista tehdä parlamentille uutta suositusluonnosta tästä asiasta, koska kantelija voisi saada parlamentilta nopeamman vastauksen esittämällä välittömästi uuden pyynnön saada tutustua kyseisiin pöytäkirjoihin (15 päivää kolmen kuukauden sijasta) [8] . Jos kantelija esittää tällaisen pyynnön, parlamentin olisi periaatteessa myönnettävä oikeus tutustua kyseisiin asiakirjoihin, jollei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan mukaista poikkeusta.

Arviointi

27. Oikeusasiamies suhtautuu myönteisesti parlamentin ilmoittamiin toimenpiteisiin hänen

suositusluonnoksensa täytäntöönpanemiseksi. Oikeusasiamies ymmärtää nämä toimenpiteet siten, että parlamentin valiokuntien sihteeristöt *eivät laadi erillistä pöytäkirjaa* koordinaattoreiden kokouksista, vaan että koordinaattoreiden hyväksymät suositukset tai päätökset sisällytetään sen jälkeen, kun koko valiokunta on hyväksynyt ne, valiokunnan julkiseen pöytäkirjaan. Tuloksena on, että kun koordinaattorin suositukset tai päätökset (jotka ovat niiden käsittelyn tulos) on hyväksytty, ne sisällytetään niiden valiokuntien kokousten pöytäkirjoihin, jotka on kirjattu julkiseen rekisteriin.

28. Oikeusasiamies katsoo, että parlamentin toteuttamat toimenpiteet parantavat aiemmin vallinnutta tilannetta, jossa julkisessa rekisterissä ei ollut lainkaan viittausta valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjoihin. Oikeusasiamies katsoo, että parlamentin vastaus hänen suositusluonnokseensa, johon on sovellettu uutta lähestymistapaa heinäkuusta 2014 lähtien, on kohtuullinen. Hän katsoo näin ollen, että parlamentti on toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä suositusluonnoksensa täytäntöönpanemiseksi.

29. Oikeusasiamies panee merkille, että kantelija väitti huomautuksissaan, että valiokuntien sihteeristöt eivät tulevaisuudessa laadi erillistä pöytäkirjaa koordinaattoreiden kokouksista. Oikeusasiamies huomauttaa tässä yhteydessä, että hänen suosituksensa oli, että ”kun *laaditaan valiokuntien koordinaattoreiden kokousten pöytäkirjat*”, pöytäkirjat olisi kirjattava julkiseen rekisteriin. Oikeusasiamiehen suosituksen tarkoituksena ei ollut, että valiokuntien koordinaattoreita (tai heidän puolestaan valiokunnan sihteeristöä) olisi vaadittava aloittamaan kokouksensa pöytäkirjojen laatiminen (itse asiassa valiokuntien koordinaattoreiden eli Euroopan parlamentin jäsenten toiminta ei kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan, sillä he voivat käsitellä vain parlamenttia koskevia valituksia toimieliimenä). Oikeusasiamies huomautti suositusluonnoksessaan myös, että valiokunnan koordinaattoreiden tietyn kokouksen pöytäkirjan laatiminen on valiokunnan koordinaattoreiden harkintavallassa [9]. Parlamentin työjärjestyksessä ei veloiteta valiokuntien koordinaattoreita laatimaan pöytäkirjaa vaan viitataan ainoastaan 207 artiklassa valiokuntien kokousten pöytäkirjoihin. Oikeusasiamies toistaa myös, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 ja 12 artiklassa säädettyä tarvetta sisällyttää viittauksia asiakirjoihin julkiseen rekisteriin sovelletaan ainoastaan olemassa oleviin asiakirjoihin eikä se merkitse veloitetta luoda uusia asiakirjoja. Valiokuntien sihteeristöjä ei voida vaatia laatimaan pöytäkirjaa koordinaattoreiden kokouksista silloin, kun ne pidetään.

30. Mitä tulee vaalikaudella 2009–2014 hyväksyttyihin valiokuntien koordinaattoreiden pöytäkirjoihin, jotka eivät kuulu parlamentin uuden lähestymistavan piiriin, oikeusasiamies luottaa siihen, että parlamentti sisällyttää ne julkiseen rekisteriinsä johdonmukaisuuden vuoksi oikeusasiamiehen suositusluonnoksen jälkeen hyväksytyn uuden menettelyn kanssa. Näin ollen hän esittää jäljempänä lisähuomautuksen.

Johtopäätös

Kantelua koskevan tutkimuksen perusteella oikeusasiamies päättää asian käsittelyn seuraavalla päätelmällä:

Parlamentti on toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet oikeusasiamiehen suositusluonnoksen täytäntöönpanemiseksi.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja parlamentille.

Lisähuomautus

Kun otetaan huomioon parlamentin myönteinen vastaus suositusluonnokseen, oikeusasiamies luottaa siihen, että jotta se olisi johdonmukainen suositusluonnoksen jälkeen hyväksytyn uuden politiikkansa kanssa, parlamentti sisällyttää julkiseen rekisteriinsä nykyiset pöytäkirjat valiokuntien koordinaattoreiden kokouksista, jotka hyväksyttiin vaalikaudella 2009–2014.

Emily O'Reilly Tehty Strasbourgissa 6 päivänä lokakuuta 2014

[1] Euroopan parlamentilla on 20 valiokuntaa, joissa on 24–76 jäsentä. Parlamentin valiokunnat kokoontuvat julkisesti Brysselissä kerran tai kahdesti kuukaudessa. He laativat lainsäädäntöehdotuksia koskevia mietintöjä, jotka esitellään parlamentin täysistunnolle. Parlamentin työjärjestyksen 205 artiklassa (aiemmin 192 artiklassa) määrätään, että parlamentin poliittiset ryhmät voivat nimetä yhden jäsenistään kunkin valiokunnan ”koordinaattoriksi”. Valiokuntien koordinaattoreiden kokoukset kutsutaan tämän jälkeen koolle, yleensä samana päivänä kuin valiokuntien kokoukset, valmistelemaan kyseisen valiokunnan tekemiä päätöksiä, erityisesti menettelyä ja esittelijöiden nimittämistä koskevia päätöksiä. Valiokunta voi myös siirtää koordinaattoreille toimivallan tehdä tiettyjä päätöksiä, lukuun ottamatta mietintöjen, lausuntojen tai tarkistusten hyväksymistä koskevia päätöksiä.

[2] <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/minutes.html> [Linkki]

[3] Lisätietoja kantelun taustasta, osapuolten väitteistä ja oikeusasiamiehen tutkimuksesta saa oikeusasiamiehen suositusluonnoksen koko tekstistä, joka on saatavilla osoitteessa <http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/draftrecommendation.faces/en/53909/html.bookmark>.

[4] Puhemiehistön päätös, tehty 28.11.2001, EUVL 2011, C 216, s. 19, ks. myös <http://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/information/publicInfo.htm?language=EN> [Linkki].

[5] Oikeusasiamies toteaa, että kahdeksanneksi vaalikaudeksi hyväksytyssä työjärjestyksen viimeisimmässä versiossa 192 artiklasta tuli 205 artikla:
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getLastRules.do?language=EN&reference=TOC>.

[6] Kantelija totesi, että asiakirjaan voi tutustua seuraavalla verkkosivulla (joka ei näytä toimivan): http://moechel.com/doqs/2011_12_19_EP_JURI_coordinator_meeting_minutes.pdf

[7] Ks. edellä alaviite 6.

[8] Parlamentin on vastattava oikeusasiamiehen suositusluonnokseen kolmen kuukauden kuluessa, mutta sen on vastattava kaikkiin uusiin pyyntöihin saada tutustua asiakirjoihin 15

työpäivän kuluessa (asetuksen (EY) N:o 1049/2001 7 artiklan 1 kohta).

[9] Samalla tavoin ja työvälineenä valiokuntien koordinaattoreilla on tietenkin harkintavalta perustaa työtila ja vaihtaa muistiinpanoja työstään kyseisen työtilan puitteissa. Kuitenkin vasta, kun koko valiokunta hyväksyy koordinaattoreiden tekemät suositukset tai päätökset, ne sisällytetään valiokunnan julkiseen pöytäkirjaan ja ovat siten saatavilla rekisterissä. Oikeusasiamies ei kuitenkaan tee lisätutkimuksia työtilaan kuuluvien asiakirjojen osalta, koska kantelija otti tämän uuden kysymyksen esille vasta sen jälkeen, kun parlamentti oli reagoinut oikeusasiamiehen suositusluonnokseen.